

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR

L E G E

pentru înființarea și organizarea Inspecției Muncii

Camera Deputaților adoptă prezentul proiect de lege.

CAPITOLUL I
DISPOZIȚII GENERALE

Art.1.- (1) Se înființează Inspecția Muncii, organ de specialitate al administrației publice centrale, în subordinea Ministerului Muncii și Protecției Sociale, cu sediul în municipiul București.

(2) Inspecția Muncii are personalitate juridică și este finanțată de la bugetul de stat și din venituri extrabugetare.

Art.2.- Inspecția Muncii are în subordine inspectorate teritoriale de muncă, unități fără personalitate juridică, ce se organizează în fiecare județ și în municipiul București.

Art.3.- Inspecția Muncii prin Ministerul Muncii și Protecției Sociale poate propune Guvernului înființarea în subordinea sa, în condițiile prevăzute de Regulamentul de organizare și funcționare, a unor unități cu personalitate juridică, prin intermediul cărora să se

asigure pregătirea sau perfecționarea pregătirii personalului propriu, precum și efectuarea unor prestații legate de specificul activității.

Art.4. - (1) Funcționarea Inspecției Muncii se reglementează prin Regulament de organizare și funcționare aprobat prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Ministerului Muncii și Protecției Sociale, cu respectarea prevederilor prezentei legi.

(2) Regulamentul de organizare și funcționare a Inspecției Muncii se va adopta în termen de 60 de zile de la publicarea legii în Monitorul Oficial al României.

CAPITOLUL II

ATRIBUȚIILE INSPECȚIEI MUNCII

Art.5.- Obiectivele principale ale activității Inspecției Muncii sunt următoarele:

a) controlul aplicării prevederilor legale referitoare la relațiile de muncă, securitatea și sănătatea în muncă, protecția salariaților care lucrează în condiții deosebite și a prevederilor legale referitoare la asigurările sociale;

b) informarea autorităților competente despre deficiențele legate de aplicarea corectă a dispozițiilor legale în vigoare;

c) furnizarea de informații celor interesați asupra mijloacelor celor mai eficace de respectare a legislației muncii;

d) asistarea tehnică a angajatorilor și angajaților pentru prevenirea riscurilor profesionale și a conflictelor sociale;

e) inițierea de propuneri Ministerului Muncii și Protecției Sociale pentru îmbunătățirea legislației existente și elaborarea de noi acte legislative în domeniu.

Art.6.- (1) În îndeplinirea obiectivelor prevăzute la art.5, Inspecția Muncii are următoarele atribuții:

a) în domeniul stabilirii relațiilor de muncă controlează:

- încadrarea în muncă și încetarea activității persoanelor care desfășoară orice activitate în temeiul unui contract de muncă sau a unei convenții civile de prestări servicii;

- stabilirea și respectarea duratei timpului de lucru;

- stabilirea și acordarea drepturilor salariale, precum și a celorlalte drepturi decurgând din munca prestată;

- accesul fără nici o discriminare pe piața muncii a tuturor persoanelor apte de muncă, respectarea normelor specifice privind condițiile de muncă ale tinerilor, femeilor, precum și ale unor categorii de persoane defavorizate;

- respectarea celorlalte prevederi cuprinse în legislația muncii și a clauzelor contractelor colective de muncă;

b) în domeniul securității și al sănătății în muncă:

- acordă asistență tehnică persoanelor juridice la elaborarea programelor de prevenire a riscurilor profesionale și controlează realizarea acestora;

- efectuează sau solicită măsurători și determinări, examinează probe de produse și materiale în unități și în afara acestora, pentru clarificarea unor situații de pericol;

- dispune sistarea activității sau scoaterea din funcțiune a echipamentelor tehnice, în cazul în care constată o stare de pericol iminent de accidentare sau de îmbolnăvire profesională și sesizează, după caz, organele de urmărire penală;

- acordă angajatorilor, persoane juridice și fizice, autorizația de funcționare din punct de vedere al securității în muncă;

- retrage autorizația de funcționare din punct de vedere al securității în muncă, dacă constată că prin modificarea condițiilor care au stat la baza emiterii acesteia, nu se respectă prevederile legislației în vigoare;

- cercetează accidentele de muncă conform prevederilor Normelor metodologice privind comunicarea, cercetarea, înregistrarea, raportarea și evidența accidentelor de muncă;

- coordonează activitatea de instruire și informare a angajaților în domeniul securității, sănătății și al relațiilor de muncă și urmărește activitatea de formare a specialiștilor în domeniu;

- controlează aplicarea dispozițiilor legale referitoare la certificarea produselor, mașinilor, utilajelor și a echipamentelor de protecție din punct de vedere al securității în muncă, la intrarea acestora pe teritoriul național, prin inspectorii de muncă sau prin organisme acreditate de Ministerul Muncii și Protecției Sociale;

- controlează respectarea îndeplinirii cerințelor legale referitoare la sănătatea în muncă și la înlăturarea riscurilor de îmbolnăviri profesionale.

(2) Inspekția Muncii furnizează, la cerere, celor interesați, contra cost, asistență de specialitate.

Art.7.- (1) Contravaloarea unor prestații prevăzute la art.6 alin.(1) lit.b), precum și pentru asistența acordată în condițiile prevăzute la art.6 alin.(2) se suportă de beneficiarii acestora și constituie venituri ce se gestionează în regim extrabugetar de către Inspekția Muncii și, după caz, de către unitățile subordonate acesteia și se utilizează pentru acoperirea cheltuielilor curente, de capital și de personal.

(2) Prestațiile prevăzute la art.6 alin.(1) lit.b), pentru care se percep tarife, cuantumul acestora, precum și tarifele pentru asistența acordată în condițiile prevăzute la art.6 alin.(2) se stabilesc prin ordin al ministrului muncii și protecției sociale.

Art.8.- În realizarea atribuțiilor sale, Inspekția Muncii cooperează cu ministere, inspekții din alte domenii, instituții publice sau private, reprezentanții partenerilor sociali și poate apela la serviciile unor experți sau organisme specializate, în condițiile stabilite de Regulamentul de organizare și funcționare propriu.

Art.9. - Ministerul Apărării Naționale, Ministerul de Interne și Ministerul Justiției-Direcția generală a penitenciarelor, Serviciul Român de Informații, Serviciul de Informații Externe, Serviciul de Telecomunicații Speciale și Serviciul de Protecție și Pază organizează activitățile de inspekție a muncii prin serviciile proprii de specialitate, care au competență exclusivă numai pentru structurile respective.

CAPITOLUL III

ORGANIZAREA INSPECȚIEI MUNCII

Art.10.- (1) Inspecția muncii este condusă de un inspector general de stat.

(2) În exercitarea atribuțiilor de conducere inspectorul de stat șef are în subordine doi inspectori de stat șefi adjuncți.

(3) Inspectorul general de stat este numit prin ordin al ministrului muncii și protecției sociale.

(4) Atribuțiile inspectorilor generali de stat adjuncți sunt stabilite prin regulamentul de organizare și funcționare propriu.

Art.11.- Inspectoratele teritoriale de muncă sunt conduse de câte un inspector șef, numit de ministrul muncii și protecției sociale, la propunerea inspectorului general de stat.

Art.12. - Personalul Inspecției Muncii este alcătuit din inspectori de muncă și alte categorii de personal.

Art.13. - Structura organizatorică a Inspecției Muncii și a inspectoratelor teritoriale de muncă, precum și numărul maxim de personal al acestora se stabilesc prin ordin al ministrului muncii și protecției sociale, în baza și în limita numărului de posturi aprobate pentru Ministerul Muncii și Protecției Sociale, prin hotărâre a Guvernului.

Art.14.-(1) Salarizarea personalului încadrat la Inspecția Muncii se stabilește prin lege. Până la adoptarea unei legi proprii, salarizarea se va realiza astfel:

a) pentru Inspecția Muncii, potrivit prevederilor legale aplicabile aparatului propriu al Ministerului Muncii și Protecției Sociale;

b) pentru inspectoratele teritoriale de muncă, potrivit prevederilor legale aplicabile serviciilor publice descentralizate ale Ministerului Muncii și Protecției Sociale.

(2) Echivalarea funcțiilor specifice de conducere și de execuție din Inspekția Muncii se face prin hotărâre a Guvernului, până la adoptarea unei legi proprii privind salarizarea personalului Inspekției Muncii.

Art.15. - Inspekția Muncii prezintă anual ministrului muncii și protecției sociale un raport de activitate privind modul în care și-a îndeplinit atribuțiile care sunt stabilite prin prezenta lege.

CAPITOLUL IV INSPECTORUL DE MUNCĂ

Art.16.- (1) Inspectorii de muncă sunt funcționari publici.

(2) Inspectorii de muncă sunt independenți față de orice schimbare guvernamentală și orice influență neprevăzută din afară.

Art.17.-(1) Încadrarea inspectorilor de muncă se face prin concurs sau examen, în raport cu pregătirea profesională și aptitudinile candidaților.

(2) Numirile în funcții de conducere se face pe baza unor criterii stabilite în Regulamentul de organizare și funcționare al Inspekției Muncii.

Art.18.- Inspectorii de muncă sunt obligați:

a) să nu aibă nici un interes, direct sau indirect, de orice natură ar fi acesta, în unitățile care se află sub incidența controlului lor;

b) să nu dezvăluie secretele de fabricație și, în general, procedurile de exploatare de care aceștia ar putea lua cunoștință în exercitarea funcțiilor lor nici după momentul încetării, indiferent de

motiv, a contractului individual de muncă al persoanei ce exercită funcția de inspector de muncă;

c) să păstreze confidențialitatea oricărei reclamații, care semnalează nerespectarea prevederilor legale în domeniul reglementat de prezenta lege și să nu dezvăluie conducătorului persoanei juridice și persoanei fizice sau reprezentantului acestora, faptul că inspecția a fost efectuată ca urmare a unei reclamații.

Art.19. -(1) Inspectorii de muncă au următoarele drepturi:

a) să aibă acces liber, permanent și fără înștiințare prealabilă, în sediul persoanei juridice și în orice alt loc de muncă, organizat de aceasta;

b) să solicite conducerii persoanei juridice sau persoanei fizice documentele și informațiile necesare realizării controlului sau efectuării cercetării de accidente de muncă;

c) să procure dovezi, să efectueze investigații sau examene, să ceară prezentarea documentației pe care o consideră necesară, să realizeze măsurători sau să preleveze mostre de substanțe utilizate în procesul de producție;

d) să impună ca abaterile constatate în domeniu să fie remediate pe loc sau într-un timp limitat;

e) să ceară, acolo unde este cazul, modificarea instalațiilor sau proceselor tehnologice utilizate, dacă acestea nu asigură securitatea lucrătorilor la locul de muncă;

f) să dispună întreruperea sau suspendarea imediată a proceselor de muncă când constată o stare de pericol iminent de accident sau îmbolnăvire profesională pentru lucrătorii care participă la procesul de producție sau pentru alte persoane;

g) să apeleze la organisme agreate pentru a verifica starea locurilor de muncă sau a materialelor folosite;

h) să dispună măsuri, atunci când conducătorul persoanei juridice nu-și îndeplinește obligațiile legale;

i) să sesizeze organele de urmărire penală, cu privire la cazurile de abateri considerate infracțiuni;

j) să intre în toate locurile unde se efectuează lucrări care implică riscuri pentru securitatea și sănătatea lucrătorilor;

k) să ceară informații, fie singuri, fie în prezența martorilor, de la orice persoană și despre orice problemă care constituie obiectul controlului;

l) să propună retragerea autorizației de funcționare din punct de vedere al securității în muncă, dacă constată că, prin modificarea condițiilor care au stat la baza acesteia, nu se respectă prevederile legislației în vigoare.

(2) Măsurile luate de inspectorii de muncă pot fi contestate pe căile judiciare sau administrative prevăzute de lege.

CAPITOLUL V

SANCTIUNI

Art.20.- Împiedicarea în orice mod, de către un angajator persoană fizică sau juridică, a inspectorilor de muncă de a exercita controlul în limitele prevăzute de art.6 și art.19 din prezenta lege constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 10.000.000 la 20.000.000 lei.

Art.21.- Refuzul unui angajator, persoană fizică sau juridică, de a duce la îndeplinire măsurile obligatorii, dispuse de inspectorul de muncă la termenele stabilite de acesta, în limitele și cu respectarea prevederilor art.6 și art.19 din prezenta lege, constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 15.000.000 la 30.000.000 lei.

Art.22.- (1) Constatarea și sancționarea contravențiilor prevăzute la art.20 și 21 din prezenta lege se fac de către inspectorii de muncă.

(2) Prevederile prezentei legi referitoare la contravenții se completează cu dispozițiile Legii nr.32/1968 privind stabilirea și sancționarea contravențiilor.

Art.23.- Inspectorii de muncă sunt competenți să constate și să sancționeze toate faptele care, potrivit legii, constituie contravenții și pentru care se prevede că agentul constatator face parte din personalul Ministerului Muncii și Protecției Sociale, al direcțiilor generale de muncă și protecție socială și al inspectoratelor teritoriale de protecție a muncii.

Art.24.- În cazul săvârșirii repetate de către angajatori, societăți comerciale, a unor abateri grave de la prevederile legislației muncii sau de la normele de securitate și sănătate în muncă, Inspekția Muncii poate cere radierea persoanei juridice din Registrul Comerțului.

CAPITOLUL VI DISPOZIȚII FINALE

Art.25.- (1) Inspekția Muncii preia în administrare de la Ministerul Muncii și Protecției Sociale, pe bază de protocol, clădirile și terenurile aferente, precum și toate celelalte bunuri necesare activităților specifice.

(2) Pentru dezvoltarea activităților proprii, autoritățile publice centrale sau locale vor atribui Inspekției Muncii, cu prioritate, în condițiile prevăzute de lege, terenuri, clădiri și spații.

Art.26.- (1) Sumele realizate în condițiile art.7 din prezenta lege, ce se gestionează în regim extrabugetar, se păstrează la Trezoreria Statului.

(2) Sumele prevăzute la alin.(1), neutilizate până la sfârșitul anului, se reportează în anul următor, putând fi utilizate cu aceleași destinații.

Art.27.- Personalul preluat de către Inspekția Muncii de la Ministerul Muncii și Protecției Sociale se consideră transferat în interesul serviciului.

Art.28.- (1) Prezenta lege intră în vigoare la 90 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I..

(2) Hotărârea Guvernului nr.188/1999 privind organizarea și funcționarea Ministerului Muncii și Protecției Sociale se modifică în mod corespunzător.

(3) Pe data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă art.181 și 182 din Codul muncii, aprobat prin Legea nr.10/1972, publicată în Buletinul Oficial al României, Partea I, nr.140 din 1 decembrie 1972, precum și orice dispoziții contrare prevederilor prezentei legi.

Acest proiect de lege a fost adoptat de Camera Deputaților în ședința din 7 aprilie 1999, cu respectarea prevederilor articolului 74 alineatul (1) din Constituția României.

p.PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

Andrei Ioan Chiliman